

Som fjärde grund gör sökanden gällande att kommissionen har åsidosatt principen om att alla företag ska behandlas lika inför lagen, eftersom den tillämpade riktlinjerna för beräkning av böter ⁽²⁾ på ett oriktigt sätt. Sökanden gör även gällande att kommissionen åsidosatte proportionalitetsprincipen, eftersom de böter som ålades sökanden var oproportionerliga i jämförelse med vad som ålades de andra adressaterna till beslutet avseende stabilisatorer i tenn, särskilt Baerlocher.

Som femte grund gör sökanden gällande att kommissionen, i den mån den tillämpade riktlinjerna om böter på ett oriktigt sätt, agerade så att konkurrensen på den gemensamma marknaden snedvreds.

Slutligen gör sökanden gällande att kommissionen åsidosatte principen om god förvaltningssed, eftersom den inte utförde en snabb och noggrann undersökning. Kommissionen inskränkte dessutom sökandens rätt till försvar, eftersom den inte fortsatte undersökningen under perioden för ansökningar om "Akzo-advokatsekretess" ⁽³⁾ till tribunalen.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EGT L 1, 2003, s. 1).

⁽²⁾ Riktlinjer för beräkning av böter som döms ut enligt artikel 23.2 a i förordning (EG) nr 1/2003 (EUT C 210, 2006, s. 2).

⁽³⁾ Förstainstansrättens dom av den 17 september 2007 i de förenade målen T-125/03 och T-253/03, Akzo Nobel Chemicals och Akros Chemicals mot kommissionen, REG 2007, s. II-3523.

Talan väckt den 22 januari 2010 — Ella Valley Vineyards mot harmoniseringsbyrån

(Mål T-32/10)

(2010/C 80/65)

Ansökan är avfattad på franska

Parter

Sökande: Ella Valley Vineyards (Adulam) Ltd (Jerusalem, Israel)
(ombud: advokaten C. de Haas)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller).

Motpart vid överklagandenämnden: Hachette Filipacchi Presse SA (Levallois-Perret, Frankrike)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara samtliga delar av det beslut som fattades av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd den 11 november i den mån som beslutet åsidosätter artikel 8.5 i förordning (EG) nr 207/2009, och

— förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta ELLA VALLEY VINEYARDS rättegångskostnader i enlighet med artiklarna 87-93 i förstainstansrättens rättegångsregler.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärket: Sökanden

Sökt gemenskapsvarumärke: Figurmärket ELLA VALLEY VINEYARDS för varor i klass 33 (varumärkesansökan nr 3 360 914)

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Hachette Filipacchi Presse SA

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering: Det franska ordmärket och gemenskapsordmärket ELLE för varor i klass 16 (gemenskapsvarumärke nr 3 475 365)

Invändningsenhetens beslut: Avslag på invändningen

Överklagandenämndens beslut: Ogiltigförklaring av invändningsenhetens beslut

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1.b i rådets förordning nr 207/2009 eftersom den berörda allmänheten inte kan finna ett samband mellan de aktuella varumärkena och användningen av varumärket ELLA VALLEY VINEYARDS inte drar otillbörlig fördel av de äldre varumärkena ELLEs renommé.

Talan väckt den 28 januari 2010 — ING Groep mot kommissionen

(Mål T-33/10)

(2010/C 80/66)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: ING Groep NV (Amsterdam, Nederländerna) (ombud: advokaterna O. Brouwer, M. Knapen och J. Blockx)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det angripna beslutet, på grund av bland annat brist på eller otillräcklig motivering, i den mån som beslutet klassificerar ändringen i CTI-avtalet som ett ytterligare stöd på 2 miljarder euro,
- ogiltigförklara det angripna beslutet, på grund av bland annat brist på eller otillräcklig motivering, i den mån som kommissionen endast godkänner stödet om de förbud mot att tillämpa lägsta pris som uttrycks i beslutet och i dess bilaga II accepteras,
- ogiltigförklara det angripna beslutet, på grund av bland annat brist på eller otillräcklig motivering, i den mån som kommissionen endast godkänner stödet om vissa omstruktureringskrav, vilka går utöver vad som är lämpligt och erforderligt enligt omstruktureringsmeddelandet, uppfylls, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

I samband med oron på den finansiella marknaden under september och oktober 2008 bidrog den nederländska staten, den 11 november 2008, med ett tillskott på 10 miljarder euro i primärt kapital (även kallat tier 1 eller kärnkaptital) (nedan kallad CTI-avtalet) till ING (nedan kallad sökanden). Denna stödåtgärd godkändes preliminärt av europeiska kommissionen den 12 november 2008 för en period om sex månader.

I januari 2009 gick den nederländska staten med på att ta över den ekonomiska risken för en del av sökandens värdeminskade tillgångar. Denna åtgärd godkändes preliminärt av europeiska kommissionen den 31 mars 2009, då den nederländska staten förband sig att lägga fram en omstruktureringsplan avseende sökanden. I oktober 2009 gjorde sökanden och den nederländska staten en ändring i det ursprungliga CTI-avtalet för att få till stånd en förtidsåterbetalning av halva CTI-kaptaltillskottet. En slutlig version av sökandens omstruktureringsplan lades fram för kommissionen den 22 oktober 2009.

Den 18 november 2009 fattade kommissionen det angripna beslutet, i vilket den godkände stödåtgärden under förutsättning att de omstruktureringskrav som räknades upp i bilagorna I och II till beslutet uppfylldes.

Genom sin talan yrkar sökanden att det beslut som fattades den 18 november 2009 om statligt stöd nr C 10/2009 (tidigare N 138/2009) delvis ska ogiltigförklaras. Nederländerna upprätade, genom detta stöd, en särskild kreditmöjlighet för illikvida tillgångar till förmån för sökanden (en så kallade *Illiquid Assets Back-Up facility*) och en omstruktureringsplan för densamma. Det angripna beslutet bör ogiltigförklaras i de delar vari i) ändringen i CTI-avtalet klassificeras som ytterligare stöd på 2 miljarder euro, ii) stödet endast godkänns om förbud mot att tillämpa lägsta pris accepteras, och iii) stödet endast godkänns om vissa omstruktureringskrav uppfylls, som går utöver vad som är proportionerligt och erforderligt enligt omstruktureringsmeddelandet, uppfylls.

Sökanden gör gällande att det angripna beslutet bör ogiltigförklaras på följande grunder:

Till stöd för sitt första yrkande, vilket avser ändringen av CTI-avtalet, gör sökanden gällande att kommissionen

- a) åsidosatte artikel 107 FEUF då den bedömde att ändringen av CTI-avtalet mellan sökanden och den nederländska staten utgjorde statligt stöd, och att den
- b) åsidosatte omsorgsprincipen och artikel 296 FEUF, eftersom kommissionen varken noggrant och opartiskt prövade alla omständigheter som var relevanta i det aktuella fallet, hörde berörda personer eller gav en tillräcklig motivering för det angripna beslutet.

Till stöd för sitt andra yrkande, vilket avser förbudet för ING och ING Direct att tillämpa lägsta pris, gör sökanden gällande att kommissionen

- a) åsidosatte principen om god förvaltningssed, eftersom den inte noggrant och opartiskt prövade alla omständigheter som var relevanta i det aktuella fallet och därtill även åsidosatte skyldigheten att tillräckligt motivera ett beslut,
- b) åsidosatte proportionalitetsprincipen genom att ha gjort godkännandet av stödåtgärden avhängigt av förbud mot att tillämpa lägsta pris som varken är tillräckliga, nödvändiga eller proportionella, och

- c) åsidosatte artikel 107.3 b FEUF samt tillämpade de principer och riktlinjer som anges i omstruktureringsmeddelandet på ett felaktigt sätt.

Som stöd för sitt tredje yrkande, vilket avser de oproportionerliga omstruktureringskraven, gör sökanden gällande att beslutet innehåller

- a) en oriktig bedömning, eftersom kommissionen gjorde en felaktig beräkning av stödbeloppet, i absoluta så väl som relativa termer, och åsidosatte proportionalitetsprincipen och principen om god förvaltningssed genom att ställa krav på en orimligt omfattande omstrukturering, utan att noggrant och opartiskt ha prövat alla de relevanta omständigheter som förebringats kommissionen, och
- b) ännu en oriktig bedömning samt otillräcklig motivering, eftersom kommissionen frångick omstruktureringsmeddelandet när den gjorde bedömningen av vilken omstrukturering som erfordrades.

Överklagande ingett den 28 januari 2010 av Carlo De Nicola av den dom som personaldomstolen meddelade den 30 november 2009 i mål F-55/08, De Nicola mot EIB

(Mål T-37/10 P)

(2010/C 80/67)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Carlo De Nicola (Strassen, Luxemburg) (ombud: advokaten L. Isola)

Övrig part i målet: Europeiska investeringsbanken

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara den överklagade domen, och
- ersätta rättegångskostnaderna jämte ränta och med hänsyn till en eventuell revalvering som påverkar det aktuella beloppets storlek.

Grunder och huvudargument

Överklagandet avser personaldomstolens dom av den 30 november 2009. Genom denna dom ogillades en talan om ogiltigförklaring av EIB:s beslut att avslå begäran om att dels ompröva klagandens utvärdering för år 2006, dels bankens beslut angående befordran för år 2006, såtillvida som klaganden inte befordrades, om ogiltigförklaring av klagandens utvärderingsrapport för år 2006, om fastställande av att klaganden blivit föremål för psykiska trakasserier, om att banken skulle förpliktas att betala ersättning för de skador som han ansåg sig ha lidit till följd av dessa trakasserier och slutligen om ogiltigförklaring av beslutet att inte betala för vissa sjukvårdskostnader avseende laserbehandling.

Till stöd för sin talan gör klaganden gällande följande:

- Personaldomstolen har rättsstridigt underlåtit att döma i målet och har — i den mån den inte fullständigt glömt bort föremålet för talan (exempelvis det andra och det tredje argumentet i begäran om ogiltigförklaring, överklagandens underlåtenhet att pröva ärendet i sak, et cetera) — medvetet beslutat att endast pröva vissa av anmärkningarna.
- Personaldomstolen har inte uttalat sig om klagandens begäran om granskning av lagenligheten av dennes överordnades uppträdande, mot bakgrund av de utvärderingskriterier som EIB antagit. Den har dessutom oriktigt funnit att trakasserier av klaganden ligger på enskilda anställda snarare än direkt och uteslutande på EIB.
- Till stöd för överklagandet anförts vidare att de instanser som prövat ärendet och målet i sak har tillbakavisat kravet efter att ha vänt på bevisbördan och med bristande motivering. Personaldomstolen har inte motiverat sina talrika, avgörande argument, alternativt har lämnat en motsägelsefull eller ologisk, och därmed klart bristfällig, motivering. I synnerhet ska nämnas att underlåtenheten att tillämpa artikel 41 i tjänsteföreskrifterna och ogillandet av begäran om ogiltigförklaring av utvärderingsrapporten för år 2006.
- Slutligen anser klaganden att eftersom det är fråga om ett civilrättsligt anställningsavtal, är det inte möjligt att i detta fall analogt tillämpa de bestämmelser och processuella presumtioner som gäller för EU-tjänstemän med offentligt tjänster.